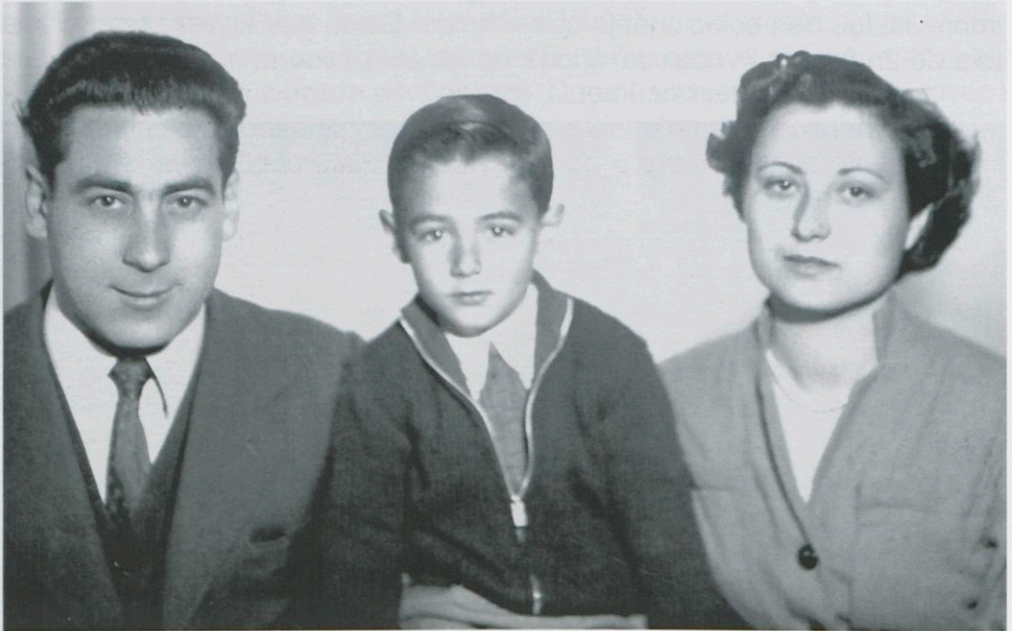

ocupar provisionalment la 2a plaça en Miquel Cassú. Un cop restablert, l'octubre d'aquell mateix 1954 en Josep Ma. Vilà reingressà novament als regles escalencs, encara que des de llavors el seu estat de salut no fou el mateix, ja que anà malaltejant regularment i el mal se li estengué per tota la còrpora. Prova d'aquest fet fou que en la Festa Major de l'Escala de 1956, mentre la cobla local interpretava una sardana amb un destacat cant de fiscorn, en Josep Ma. no pogué acomplir la seva tasca; l'excusa que llavors es donà fou que se li havia quedat clavat un pistó de l'instrument, encara que la realitat era una altra.

En dissoldre's *La Principal de l'Escala* al final de febrer de 1957, juntament amb el seu germà Jaume, passà a ser el 1r fiscorn de *La Principal de Figueres* fins al febrer de 1959, quan es veié obligat a abandonar pels citats problemes de salut. Malauradament, la seva vida no es perllongaria gaires mesos més, ja que morí el dissabte 24 d'octubre de 1959 víctima d'una leucèmia no diagnosticada i que l'havia anat consumint de forma lenta i silenciosa.

"La família Vilà-Mas (en Josep Ma, en Josep Ma. fill i la Rosa) en una fotografia presa a Figueres el 27 d'abril de 1954 (col. família Vilà-Mas)".

Jordi Gallegos i Córdoba

Llicenciat en Història